

fè i creences ciutadanes, l'Església venerada per dilatades generacions. En nom de la llibertat i en el de la cultura, també, pot una tal cosa justificar-se? Què hi diu la «*minoría selecta*»?

Els que en nom d'una Catalunya lliure confeccionen —per escarni de la moral— unes llistes negres; que incendien i destrueixen, no poden ésser escoltats per un poble com el nostre que basa la seva existència i la clau de la seva superioritat en la íntima solidaritat dels seus fills i que admira extassiat la joia de les seves valors materials, l'esperit renaixentista dels seus herois. Aquest poble no pot veure's sacrificat en ares d'un mercenari bolxevisme, crudel antípode de la civilització i eminentment antipatriòtic.

El mantell encobridor de paraules sonores no deixarà de palesar tampoc als ulls de la consciència ciutadana les taques inesborrables dels odis i venjances contra l'esperit cívic de la nostra societat cristiana. Per a tots —podem estar-ne segurs—sorgirà de les urnes una reacció que es llenci vigorosament vers el seu bandeig i aniquilació definitives. Cada vot en pro dels que aniran a efectuar semblant lluita de sanejament representarà, sens dubte, un pas més per evitar que el nostre ordre jurídic i social caigui en runes inaprofitables.

I no oblideu, tampoc, que a Espanya i a Catalunya la violència, ço és, el butxí de la cultura i llibertat ciutadanes, sols ens pot provenir d'un horitzó, l'horitzó d'esquerra, el de la dictadura roja. Penseu-hi. De la *dreta* no'n pot venir —com es diu— el feixisme, que morirà d'asfíxia; mancat d'ambient. Però si això no és possible en un país on no s'arriben a elegir mitja dotzena de feixistes, ho és amb la dictadura roja, en una nació com la nostra en que avui veiem vergonyosament recolzats per masses burgeses una força amenaçadora, servil als dictats d'un capdill, que no s'amaga de cantar himnes a la revolta social, i que en les circumstàncies més adverses podrà aplegar un mínim de 50 diputats.

Ciutadans; l'ordre, l'espiritualitat nacional, la família, la propietat, la civilització i el progrés, no poden veure's enllaçats amb la vitalitat de càbila, l'odi i l'oprobri del bolxevic; tot quant hi ha de sagrat en nostre poble no pot supeditar-se a la dinamita i menys veure's garantitzat pels que amb un braç gesticulen misericòrdia i amb l'altre encobreixen l'arma mortífera de les seves baixes concupiscències.

Dr. ANTONI BUCH CASAMOR

DIGESTIU - NUTRICIÓ - BAIGS X

Diagonal, 327, entresol, 2.ª

BARCELONA  
Telèfon 51818